

Fólkaflokkurin:

Fólkapensjón einaferð tá ið ...

Tá samráðingarnar um setan av landsstýri fóru fram, settu javnaðarmenn tað sum eina høvuðstreyt fyri at vera við, at fólk- og avlámispensjónin vórdur framd beinavegin.

Hetta vildu fólkaflokkurin og tjóðveldið ikki vera við til. Teir vildu, sogdu teir, vera við til ábøtur í teirri socialu forsoygin. Men at fremja fólk- og avlámispensjónina ájavnt við sum er í Danmark nú beinavegin vildu teir ikki. Fólkapensjónina vildu teir fremja einaferð, tá ið vinnulivið var endurreist og skip fingin í nóg stórum tali.

Men henda »einaferð« vildi aldri verið ein veruleiki. tí endurreisning av vinnulivinum, ella sum tað eisini varð sagt: endurnýggjan av skipafloktanum verður jú ongatíð liðug, tí gamalt dættur burtur av, og nýtt skal stóðugt leggjast til, um ikki afturgonga aftur skal verða.

Og allir, sum kenna fólkaflokkinn, vita, at hann aldri av álvara hevur ætlað at fáa framt eina fólk- og avlámispensjón.

Tað var henda fólkaflokksins stóða sum gjørdi, at javnaðarmenn ikki kundu skipa landsstýri saman við fólkaflokkinum.

Tá ið »Dagblaðið« ferð eftir ferð hevur skrivað, at javnaðarflokkurin ikki vildi vera við til at seta eitt høvuðspunktið í stjórnarstevnunum at endurnýggja fiskifloktan, kann ikki vera sagt grovari ósannind. Ein og hvør kann vísja seg um hetta við at lesa javnaðarmanna uppskot til landsstýrissamgongu. Har er endurnýggjan av skipafloktanum so sanniliga við.

Hví vera so illavörðin at verða við at trætja eina ósannind so leingi, í hálsin á øðrum, at ein sjálvur at enda verður at trúgva henni?

Hesin atburður er beinavegin ósamiligur fyri eitt blað og ein flokk, ið kortini telur 5 menn á tingi.

Skilja ikki hesir menn, at teir við hesum atburði skapa vanvirðing fyri ikki bara teimum sjálvum, men eisini vantreysti til okkara frælsi at skriva, tala og hugsa fritt!

Hin samvitskuleysasta faran við sannleikanum kann ikki káma veruleikan burtur viðv. javnaðarmanna stóðu til endurnýggjan av skipafloktanum.

At endurnýggja okkara skipaflosta sogdu allir flokkar seg at vilja. Men munurin millum t. d. fólkaflokksmenn—tjóðveldismenn øðru megin, og javnaðarmenn hinu megin er og var bara tann reðuligi, at fólkaflokksmenn og tjóðveldismenn høvdu onga aðra íleggingarettan enn teirra gomlu kendu leið, nevniliga at fara til útlendingar at lene, ein leið, sum hevði vist seg-einki úrslit at geva, meðan javnaðarmenn høvdu ta sterku stóðu fyrst at gera seg til harra yvir pening-aorkuni í landinum og samskipa

hana til eitt ódnartak og harnæst at nýta danska statsborgarrættin til at heita á statin annaðhvørt við beinleiðis lánnum ella við veðhaldi fyri lánnum at koma okkum til hjálpar at fáa skipini.

Komu fólkaflokksmenn og tjóðveldismenn at ráða fyri borgum, vildu vit fingið at sæð, at vit komu eingi skip at fáa, *tí vit kunnu sum kunnugt ikki keypa fyri ongar pengar.*

Farið er eftir eini leið, sum javnaðarmenn, sambandsmenn og gamla sjálvstýrismenn vórdur samdir um, og vit hava sum monnum kunnugt fingið eina finansiering, ið munar: fyrst 56 milliónur frá realkreditinstitutinum (50 % við ríkisstýrisins hjálp) lógtingið 20 % (á figgarlógini og møguliga eisini við lánnum við statsveðhaldi), og skipaeigarunum sjálvum, 10 %. Her aftrat er tann skipan komin í lag, at danski fiskaribankin lænir upp til 85 % til skipakeyp, treytað av, at skipaeigarin sjálvur kann greiða tey 15 %.

Talið á trolarum og linuskípum, ið longu eru komin í ár, sum eru í gerð, ella kontraherað, ella sum hava fingið tilsoyn um lán, er omanfyri 30. Hetta er alto 50 % meira enn tað, sum fólkaflokksmenn — við onum úteigum fyri peningi — nevndu sum eitt ynski og fantasifostur.

Byggja vit skip fyri 56 milliónir og har aftrat so langt sum keypsinnaðir og keypibúin eru at nýta danska fiskaribankan, kunnu menn av sonnum siga, at eitt ódnartak er tikið fyri at fáa nýggj og góð skip til okkara land.

Lika frá 1943, tá ið javnaðarmenn settu fram sín tiltákna plán til endurnýggjan av okkara fiskiflota, hevur eingin flokkur nær ella náminds havt so sterka og greiða stóðu fyri at fáa skip, sum javnaðarflokkurin.

Hetta kann eingin, og allramiast »Dagblaðið« og »14. Septembere« káma burtur, hvussu so samvitskuleyst teir fara við sannleikanum.

VALDEMAR LUTZEN
Telef. 1020 Tórshavn

Dagblaðið, Hákun og Knút siga ósatt

AT javnaðarflokkurin ikki vildi vera við at endurnýggja skipafloktan (flokkurin hevði júst hetta frammi sum eitt høvuðsmálið, og hevur síðan hann var umboðaður í landsstýrinum saman við samgonguflokki sum sinum lagt alla áherslu á at fáa pening til vega til stórvingna endurnýggingarettan, ið er við at verða framd í væl størri mun enn fólkaflokkurin setti upp sum eitt agitatoriskt mál!).

Dagblaðið, Hákun og Knút siga ósatt.

AT fólkaflokkurin vildi vera við til at mynda stjórn við tí í hyggju at fólkapensjónar og avlámispensjón ar lóg skuldi verða framd beinavegin í fyrstkomandi setu (fólkaflokkurin bar seg tvørturímóti undan og helt, at hesin spurningur átti at biða, til vit høvdu fingið nóg skip og vinnulivið á fótur! — og hvat hevur hann veruliga gjørt fyri vinnulivið annað enn spent bein fyri alt, sum ikki bar royk av fólkaflokksmonnum?).

Dagblaðið, Hákun og Knút siga ósatt.

AT javnaðarmenn og hin grønlenska sendinevndin hava avreitt rett, sum føroyingar hava havt í Eysturgrønlandi. (Tá ið sendinevndin fór úr Føroyum, varð svarað fyrspurningi um hvønn rett vit áttu í Eysturgrønlandi tvørturímóti tí, ið varð sagt í mars í ár, at Angmagsalik-økið var stong, og tað var gjørt

til meginpartin av tí strekkinum í Eysturgrønlandi, har ið veiðandi var. Hesum varð mótmælt av landsstýrinum, og sendinevndin vann so tað, at at kalla alt Eysturgrønland úttan ein álur av Angmagsalik-økinum frá Dannebrogsoynni í suður og Eirik Reyða oyggj í norði kom at verða fritt veiðiøki).

Dagblaðið, Hákun og Knút siga ósatt.

AT Norðmenn og aðrar tjóðir eiga stórri rett at veiða í Grønlandi enn Føroyingar. (Norðmenn og aðrar tjóðir hava sjálvandi ongastaðni rett at veiða í Grønlandi, har ið føroyingar ikki kunnu veiða!).

Dagblaðið, Hákun og Knút siga ósatt.

AT javnaðarmenn og grønlenska sendinevndin vilja skerja møguligum sjálvstøðugum føroyskum virkjum og fiskiskapi í Grønlandi fyri at leggja alla føroyska vinnu undir grønlenska handilin. (Grønlenska sendinevndin hevur tvørturímóti fingið skrásett, at føroyingar skulu sjálvir avgera veiðu- og soluháttin út frá tí, sum okkara fiskimenn halda gevur og tenir teirra interessum mest og best!).

Setið lýsing tygara í SOSIALIN

GROT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimitað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heinta grót ella skerv úttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

Føroya Bjór

OL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya
Pilsnar
Ekta
Maltol.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jordber limonada
Vanillie limonada
Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn